

Bruxelles, den 7.7.2020
COM(2020) 311 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

på decharge for regnskabsåret 2018 (resumé)

DA

DA

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET OM OPFØLGNINGEN PÅ DECHARGE FOR REGNSKABSÅRET 2018 (RESUMÉ)

1. INDLEDNING

Dechargeproceduren for 2018 var bemærkelsesværdig i flere henseender. Det var den første dechargeprocedure i valgperioden 2020-2024 med en ny sammensætning af Europa-Parlamentet og dets Budgetkontroludvalg, og dechargehøringerne omfattede medlemmer af Kommissionen fra både Junckers og von der Leyens Kommission. Desuden gav forhandlingerne om den næste flerårige finansielle ramme en enestående mulighed for at inddrage tidligere erfaringer fra dechargeproceduren i processen med at forbedre fremtiden.

Drøftelserne i Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg og Rådet blev afsluttet før covid-19-krisen og førte til betydelige ændringer i EU-institutionernes arbejdsmiljøer. Krisen forsinkede imidlertid ikke plenarafstemningen fra begyndelsen af april til midten af maj. Afstemningen bekræftede dog Budgetkontroludvalgets holdning på plenarmødet, der viste en **klar støtte til meddelelse af decharge til Kommissionen, hvorved det blev anerkendt, at skatteydernes penge på EU's budget generelt blev brugt godt og ordentligt.**

Kommissionen er enig i de primære mål, som Europa-Parlamentet og Rådet gav udtryk for i forbindelse med dechargeproceduren for 2018:

- **EU-midlerne bør anvendes til at nå målene for udgiftsprogrammerne.** Målene er allerede fastsat for perioden 2014-2020, men skal muligvis tilpasses for nogle programmer i betragtning af covid-19-krisen. I forbindelse med udgiftsprogrammerne for 2021-2027 bør målene revideres, så de afspejler de nye politiske prioriteter og ambitioner, som følger af virkningerne af covid-19-krisen.
- **EU-midler bør anvendes i overensstemmelse med reglerne,** dvs. betalinger til støttemodtagere bør foregå lovligt og formelt rigtigt. I samarbejde med de organer, der gennemfører EU-budgettet i praksis, vil Kommissionen fortsat gøre sit yderste for at finde den rette balance mellem kontrol før og efter betaling til støttemodtagerne — under hensyntagen til det nye risikomiljø som følge af covid-19-krisen. Målet er at opnå rimelig sikkerhed for, at midlerne anvendes korrekt uden at skabe unødvendige administrative byrder for støttemodtagerne eller for de organer, der gennemfører EU-budgettet, og undgå store omkostninger.

Kommissionen rapporterer om disse spørgsmål i sin integrerede regnskabsaflæggelse og regnskabsrapportering. På trods af de udfordringer, som følger af covid-19-krisen, **vil Kommissionen afslutte sin rapportering for regnskabsåret 2019, for så vidt angår de frister, der er fastsat i finansforordningen,** hvilket vil gøre det muligt at foretage en politisk kontrol af Kommissionens rapportering med henblik på omgående start.

Størstedelen (75 %) af EU-midlerne anvendes i medlemsstaterne gennem såkaldt delt forvaltning. **I dechargeproceduren for 2018 fokuserede Europa-Parlamentet og i en vis udstrækning også Rådet på en række spørgsmål vedrørende delt forvaltning,** såsom:

- Hvordan kan Kommissionen rettidigt hjælpe de medlemsstater, der oplever problemer med brug af EU-midler?
- Er medlemsstaternes rapportering om kontrolresultater og om resultatindikatorer rettidig og af tilstrækkelig god kvalitet?
- Hvordan bør medlemsstaterne gennemføre de nye regler om interessekonflikter, som trådte i kraft med den nye finansforordning i 2018?
- Hvordan kan der stilles flere oplysninger til rådighed om de endelige modtagere af EU-midler?

Disse spørgsmål afspejles i de anmodninger, som Europa-Parlamentet og Rådet fremsatte i forbindelse med dechargeproceduren for 2018, og som Kommissionen nu følger op på. Kommissionen kan tage fat på visse problemer ved at træffe foranstaltninger inden for rammerne af de eksisterende regler og ressourcer, f.eks. ved at udstede retningslinjer til medlemsstaterne. I andre tilfælde analyserer Kommissionen, om det er nødvendigt med ændringer i lovgivningen for fuldt ud at imødekomme dechargemyndighedens anmodninger, f.eks. for at få detaljerede oplysninger om de reelle ejere af modtagere af EU-midler.

I sin beslutning om decharge for 2018 understreger Europa-Parlamentet også, **at respekt for grundlæggende værdier, herunder retsstatsprincippet, er en væsentlig forudsætning for forsvarlig økonomisk forvaltning og effektiv EU-finansiering.** Kommissionen er enig i, at EU-budgettet bør anvendes i overensstemmelse med de gældende regler, og der bør være mekanismer til at beskytte EU-budgettet, også i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet.

Denne rapport indeholder en oversigt over de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet som svar på de vigtigste anmodninger fra Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med dechargeproceduren for 2018. Hvor det er relevant, forklares også de udfordringer, som Kommissionen vil stå over for i forbindelse med håndteringen af nogle af disse problemer. Når dechargeproceduren for 2019 påbegyndes senere på året, vil Kommissionen fremlægge mere detaljerede og ajourførte oplysninger om sine opfølgende foranstaltninger.

Handlingsmulighederne afhænger naturligvis også af resultatet af de igangværende forhandlinger om den næste flerårige finansielle ramme og covid-19-genopretningspakken. Pragmatisk og åbent samarbejde mellem alle interessenter, der er involveret i beslutningstagningen, gennemførelsen og kontrollen af EU's budget, vil være af afgørende betydning for at opnå et EU-budget, som støtter dem, der har størst behov, presser på for investeringer og reformer og styrker økonomien ved at fokusere på fælles prioriteter såsom den europæiske grønne pagt og digitalisering.

2. RETSSTATSPRINCIPPET OG GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER

Styrkelsen af retsstatsprincippet i Unionen er og skal forblive et centralt mål for alle. Kommissionen fastlagde en række konkrete tiltag på kort og mellemlang sigt i juli 2019¹, f.eks. udarbejdelsen af en årlig retsstatsrapport, videreudvikling af EU's resultattavle for retsområdet og styrkelse af dialogen med andre EU-institutioner, medlemsstater og interessenter. Den årlige retsstatsrapport er et af de

¹ COM(2019) 343 final *Styrkelse af retsstatsprincippet inden for Unionen — En handlingsplan.*

vigtigste initiativer i Kommissionens arbejdsprogram for 2020 og vil blive offentliggjort første gang i efteråret 2020.

Foranstaltningerne skal videreudvikles som et vigtigt arbejdsområde for Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet.

Allerede i 2018 fremsatte Kommissionen som led i den lovgivningspakke, der lå til grund for den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, et **forslag om beskyttelse af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet**². I sit forslag understreger Kommissionen, at Unionen er et retssamfund, og dens værdier udgør selve grundlaget for dens eksistens. De præger hele dens retlige og institutionelle struktur og alle dens politikker og programmer. Respekt for disse værdier skal derfor sikres i alle områder af Unionens politik. Dette gælder også for EU's budget, da respekten for de grundlæggende værdier er en afgørende forudsætning for en forsvarlig økonomisk forvaltning og en effektiv EU-finansiering. Kommissionen **glæder sig over Europa-Parlamentets støtte til forslaget**.

Kommissionen **glæder sig også over Europa-Parlamentets støtte til Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO)**, der markerer en grundlæggende udvikling i beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. EPPO får beføjelser til at foretage efterforskning og retsforfølgelse i straffesager, der påvirker EU's budget, f.eks. i forbindelse med korrupsion eller svig med EU-midler eller grænseoverskridende momssvig. Kommissionen er klar over, at der er betænkeligheder med finansieringen af EPPO, men minder om, at det eksisterende budget afspejler omfattende drøftelser med budgetmyndigheden.

Inden for **den fælles landbrugspolitik** anmodede Europa-Parlamentet Kommissionen om sammen med medlemsstaterne at udvikle effektive retlige instrumenter til at overholde retsstatsprincippet i forbindelse med påståede tilfælde af såkaldt "**land grabbing**". Det er først og fremmest medlemsstaternes myndigheder, der skal forholde sig til spørgsmål vedrørende ejendomsretten til jord. Når der fremsættes påstande om særlige uregelmæssigheder i de enkelte medlemsstater, ser Kommissionen imidlertid på disse sager meget omhyggeligt, som den allerede har gjort eller gør efter påstande i flere medlemsstater, navnlig Slovakiet, Tjekkiet og Ungarn. Situationen kan forbedres, hvis Kommissionens forslag om retsstaten i den næste flerårige finansielle ramme vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet.

For så vidt angår **ekstern bistand**, insisterede Europa-Parlamentet på, at Kommissionen skal sikre, at **ydelsen af ekstern bistand er underlagt retsstatsprincippet og overholdelsen af menneskerettighederne** i modtagerlandene. EU er stærkt engageret i de grundlæggende værdier menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet, som er væsentlige elementer i alle EU's partnerskabs- og samarbejdsaftaler med tredjelande. I henhold til den europæiske konsensus om udvikling har EU og EU's medlemsstater forpligtet sig til at anvende en rettighedsbaseret tilgang, der omfatter alle menneskerettigheder, til alt udviklingssamarbejde. EU kan arbejde sammen med og gennem regeringer, i hvilket tilfælde der undertegnes en finansieringsaftale. Sådanne aftaler indeholder en klausul, der sætter Kommissionen i stand til at suspendere eller opsigte aftalen i tilfælde af overtrædelse af en forpligtelse vedrørende overholdelse af menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten. Under gennemførelsen tager EU sigte på en tæt koordinering af vurderingen og

² COM(2018) 324 final.

overvågningen af de grundlæggende værdier, idet der henvises til analysen af og prioriteterne i landestrategien for menneskerettigheder, og denne opfølgning anvendes i den politiske dialog med partnerlandet. Lignende klausuler indgår også i aftaler indgået med internationale organisationer, når EU samarbejder med og gennem dem om at gennemføre ekstern bistand. Endelig har kontraktmæssige og finansielle procedurer også til formål at sikre værdi for pengene og forhindre, at specifikke interessegrupper fastholder profit eller begår underslæb.

Europa-Parlamentet udtrykte bekymring over medieomtale om projekter i **Eritrea**. Kommissionen afviser på det kraftigste påstandene, forpligter sig til nøje at overvåge igangværende projekter og aflægger rapport til budgetmyndigheden om sit engagement i landet. Med hensyn til det specifikke projekt om **genetablering af båndet mellem Eritrea og Etiopien gennem rehabilitering af hovedfærdselsårerne i Eritrea — det såkaldte "vejprojekt"**, sørger EU-delegationen for regelmæssig opfølgning, bl.a. gennem flere feltmissioner med UNOPS, heraf én sammen med EU's missionschefer i februar 2020. Gennemførelsen er i overensstemmelse med EU's standarder for projekt- og finansforvaltning.

Som svar på Europa-Parlamentets bekymringer over **sårbare migranter i hotspottene** påpeger Kommissionen, at den regelmæssigt modtager rapporter om aktiviteter hos de gennemførelsespartnere, der nyder godt af EU-finansiering. Kommissionen overvåger også selv gennemførelsen af EU-finansierede foranstaltninger på stedet og deltager i tekniske møder for at overvåge gennemførelsen af de aftalte strategier med myndighederne. Projekter finansieret af EU i Grækenland omfatter opsøgende arbejde, identifikation og levering af beskyttelsestjenester til sårbare grupper, indkvartering og retshjælp, navnlig til sårbare personer, f.eks. ofre for seksuel og kønsbaseret vold og uledsagede mindreårige.

3. MÅLING AF RESULTATERNE AF EU'S UDGIFTSPROGRAMMER

EU-budgettet er primært et investeringsbudget. Det tegner sig for ca. 1 % af EU's bruttonationalindkomst, udgør ca. 2 % af EU's samlede offentlige udgifter og har til formål at supplere de nationale budgetter og gennemføre prioriteter, der er aftalt i fællesskab. I modsætning til nationale budgetter er EU-budgettet hovedsageligt koncentreret om at støtte strategiske investeringer på mellemlang til lang sigt og om at udnytte budgettets indflydelse til at fremme investeringer fra andre offentlige og private kilder.

Europa-Parlamentet bemærker, at **det er en udfordring at måle opfyldelsen af Unionens prioriteter, politikker og programmer, men at effektiv overvågning af resultaterne er afgørende** for at kunne forstå situationen, identificere nye spørgsmål og træffe korrigerende foranstaltninger, når målene ikke nås, eller i tilfælde, hvor resultaterne af en af Unionens politikker kan have en negativ indvirkning på opfyldelsen af de fastsatte mål for en anden politik. Kommissionen er enig i og værdsætter Europa-Parlamentets og Rådets støtte til yderligere forbedring af resultatrammer og -rapportering.

EU-budgettet har allerede en avanceret ramme for måling og rapportering af resultater og evaluering med klare mål og indikatorer. Dette er blevet bekræftet af OECD.

Kommissionen anvender et enkelt sæt mål og indikatorer til måling af EU-budgettets resultater. Disse mål, både generelle og specifikke, og de dertil knyttede indikatorer er fastlagt i retsgrundlaget for programmerne. Den omfattende rapportering er

gradvist blevet forbedret for at give et mere fokuseret og struktureret øjebliksbillede af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå programmets mål. Disse oplysninger kombineret med andre kilder af både kvalitativ og kvantitativ karakter gør det muligt at overvåge resultaterne over tid. På et senere tidspunkt kan der til gengæld foretages en vurdering af, i hvilket omfang programmet har nået de aftalte mål, idet både den årlige overvågning og oplysninger fra programevalueringerne anvendes. Denne kombination af kvalitative og kvantitative oplysninger gør det også muligt straks at tage højde for ny udvikling, f.eks. i forbindelse med covid-19-udbruddet.

Kommissionen er fortsat fast besluttet på løbende at forbedre sin årlige rapportering. For at skærpe fokus på fremskridt og opnåelse af målene har Kommissionen fastlagt en række nøgleindikatorer for den årlige rapportering, der er medtaget i forslagene til den næste flerårige finansielle ramme. Alle de indikatorer, der er fastlagt for finansielle programmer, blev revideret kritisk som led i udgiftsanalysen forud for Kommissionens forslag til den kommende flerårige finansielle ramme. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets anmodning resulterede dette i forslag til et mindre antal kvalitetsindikatorer for programresultater. Overvågnings- og evalueringsrammen vil også blive styrket for de fremtidige finansielle programmer.

Et godt budget skal være i stand til at reagere på uforudsete begivenheder. Den igangværende reaktion på covid-19-pandemien har vist, at EU-budgettet faktisk kan mobiliseres hurtigt og fleksibelt som led i en koordineret europæisk krisereaktion, f.eks. gennem investeringsinitiativerne som reaktion på coronaviruset, reaktivering af instrumentet for nødhjælp i Unionen (ESI) og udvidelse af anvendelsesområdet for Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF). Med hensyn til foranstaltninger udadtil er EU's budget, som led i Team Europas reaktion på covid-19, hurtigt blevet omlagt for at yde støtte, hvor der er størst behov for det i partnerlande, til støtte for humanitære indsatser og sundhedsmæssige og socioøkonomiske behov. Som led i den europæiske genopretningsplan foreslog Kommissionen den 27. maj en styrket flerårig finansiell ramme for 2021-2027 sammen med et nyt genopretningsinstrument — Next Generation EU — for at fremme og fremskynde finansieringen som led i en ambitiøs og omfattende plan for europæisk genopretning, der bygger på solidaritet og er inspireret af vores fælles principper og værdier. Disse forslag støtter kriseafhjælpning og udgør en ramme for langsigtede investeringer i EU's modstandsdygtighed og den grønne og digitale omstilling. En styrkelse af EU-budgettets fleksibilitet og investering i kriseberedskab og modstandsdygtighed vil være en prioritet for den fremtidige finansielle ramme.

4. OVERHOLDELSE AF REGLERNE

Kommissionen gennemfører EU-budgettet i et komplekst miljø med mange forskellige partnere. I denne forbindelse har Kommissionen til hensigt at sikre, at finansielle forvaltningssystemer og finansielle transaktioner er i overensstemmelse med lovgivningen og de kontraktlige bestemmelser. Med henblik herpå foretager den kontrol og revision af de midler, den forvalter direkte. Gennemførelsespartnerne er forpligtet til at etablere forvaltnings- og kontrolsystemer — og Kommissionen vil vurdere, om disse systemer er etableret og fungerer.

Denne **detaljerede "bottom-up"-vurdering gør det muligt for Kommissionen rettidigt at opdage og afhjælpe svagheder i forbindelse med kontrol og/eller data. Kommissionen træffer i givet fald afgørelse om finansielle korrektioner og**

inddrivelser. Svagheder kan medføre fejl, som ellers ville have været undgået. Når de er konstateret, træffer Kommissionen passende foranstaltninger for at sikre, at sådanne fejl korrigeres. Svig, der adskiller sig fra andre uregelmæssigheder på grund af dens forsætlige karakter, findes kun i et meget begrænset antal tilfælde. Ikke desto mindre har Kommissionen nultolerance over for svig og følger omhyggeligt op på sådanne sager.

Kommissionens mål er at beskytte EU-budgettet effektivt over flere år og sikre, at når et program er afsluttet, og alle kontroller er udført, er den resterende risiko ved afslutningen på under 2 %. Kontrollerne bør være robuste, men også omkostningseffektive, opfylde de tilsigtede mål på en effektiv måde og til en rimelig pris.

Med henblik på at opfylde sin rolle som ekstern revisor følger Den Europæiske Revisionsret en anden metode — af mere "top-down" karakter — baseret på statistisk stikprøveudtagning, når den årligt vurderer den formelle rigtighed af betalinger til landbrugere, virksomheder, studerende osv. I de senere år har tilgangen dog ført til resultater, der ligger tæt op ad Kommissionens.

I den forbindelse har Den Europæiske Revisionsret meddelt, at den agter at støtte sig mere op ad det arbejde, der udføres af f.eks. Kommissionen eller de nationale/regionale myndigheder. **I forbindelse med dechargeproceduren for 2018 gav både Europa-Parlamentet og Rådet udtryk for støtte til dette mål.**

Kommissionen samarbejder tæt med Den Europæiske Revisionsret for at finde den bedste vej frem under hensyntagen til de erfaringer, der er gjort i forbindelse med et pilotprojekt vedrørende samhørighedsudgifter. Kommissionen støtter fuldt ud princippet om fælles revision og vil fortsat arbejde tæt sammen med medlemsstaterne i overensstemmelse med dette princip. På grundlag af de kontrolstrategier, der anvendes på de forskellige udgiftsområder, vil Kommissionen desuden fortsat anvende en konsekvent metode til beregning af fejlprocenter og effektivisere sin rapportering om ansvarlighed.

Europa-Parlamentet lagde særlig vægt på **reglerne om interessekonflikter**. Kommissionen tager forebyggelse og håndtering af interessekonflikter meget alvorligt. Siden den reviderede finansforordning trådte i kraft i 2018, finder bestemmelserne om interessekonflikter eksplicit anvendelse på alle forvaltningsmetoder og på alle finansielle aktører, herunder nationale myndigheder på alle niveauer, som er involveret i gennemførelsen af EU-budgettet.

Kommissionen følger omhyggeligt op på oplysninger eller klager vedrørende påståede interessekonflikter. Da Kommissionen f.eks. modtog en klage vedrørende en påstået interessekonflikt i Tjekkiet, traf Kommissionen omgående passende foranstaltninger og fulgte omhyggeligt op på eventuelle hermed forbundne anmodninger fra Europa-Parlamentet i forbindelse med dechargeproceduren.

Desuden følger Kommissionen medlemsstaterne og vejleder dem om, hvordan man kan forebygge og håndtere interessekonflikter, herunder situationer, der objektivt kan opfattes som sådanne under delt forvaltning i overensstemmelse med de nye bestemmelser i finansforordningen. Den overvåger aktivt anvendelsen af disse nye regler i medlemsstaterne og har gjort en bred og koordineret indsats for at indkredse og udveksle bedste praksis med hensyn til håndtering af interessekonflikter.

Resultaterne af en undersøgelse, der er foretaget i denne henseende i medlemsstaterne, vil indgå i det videre arbejde. Desuden er Kommissionen ved at lægge sidste hånd på retningslinjer for gennemførelsen af reglerne om

interessekonflikter i alle forvaltningsmetoder. Med hensyn til sit eget personale og dets medlemmer har Kommissionen en omfattende ramme for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter.

5. SMIDIGERE GENNEMFØRELSE

Europa-Parlamentet og Rådet gav udtryk for bekymring over **omfanget af uindfriede forpligtelser**. De anmodede Kommissionen om nøje at overvåge udviklingen og fortsætte sin støtte til medlemsstaterne for yderligere at forbedre gennemførelses hastigheden.

Kommissionen rapporterer regelmæssigt om de uindfriede forpligtelser og forudsiger også udviklingen i de uindfriede forpligtelser i de kommende år. Disse rapporter, herunder årsregnskaberne, drøftes med Europa-Parlamentet og Rådet. I de årlige og langsigtede budgetter tages der højde for størrelsen af de betalingsbevillinger, der er nødvendige for at refundere alle de afholdte udgifter.

En langsom gennemførelse af nogle programmer kan øge de uindfriede forpligtelser som en mekanisk konsekvens og føre til langsommere levering af resultater og EU's fordele i praksis. Kommissionens forslag til det næste langsigtede budget for 2021-2027 behandler dette spørgsmål med forskellige foranstaltninger til forbedring af udnyttelsen af EU-midler: f.eks. ved at forenkle procedurerne, tillade videreførelse af eksisterende gennemførelsessystemer eller ændre den eksisterende N+3-frigørelsesregel til N+2 og et passende forhold mellem forpligtelses- og betalingsbevillinger.

Kommissionen hjælper løbende medlemsstaterne med at fremskynde gennemførelsen af deres programmer. Medlemsstaterne råder over en betydelig teknisk bistand, der står i forhold til tildelingene, som skal sikre, at programmyndighederne har den nødvendige støtte til at forvalte, overvåge og revidere programmer. Kommissionen har også indført en særlig overvågning i forbindelse med programmernes resultater baseret på eksemplet med den særlige taskforce for bedre gennemførelse, der er oprettet for de tidligere programmer. Der rettes særlig opmærksomhed mod medlemsstater med lavere gennemførelsesniveauer.

Kommissionen har truffet og vil fortsætte med at træffe foranstaltninger, der har til formål at skabe **forenkling og fleksibilitet, når der udformes regler for EU-programmer**, samtidig med at der tages hensyn til deres gennemførelse og effektivitet med hensyn til at nå Unionens mål og gennemsigthed.

Kommissionen har navnlig nået dette mål i **den reviderede finansforordning**, som **omfatter adskillige foranstaltninger til retlig og administrativ forenkling og effektivitet** på følgende områder:

- Øget anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder, dvs. enklere omkostningsberegningssystemer (faste beløb, faste takster og enhedsomkostninger) baseret på andre kriterier, som er enklere og mindre udsatte for fejl sammenlignet med godtgørelse af faktiske omkostninger
- Kun anmode om oplysninger én gang
- Gensidig tillid til vurderinger og revisioner
- Tættere forbindelser med betroede partnere
- Forenklet indhold af ansøgninger om tilskud og rapportering

- Fremme af e-forvaltning og navnlig anvendelse af elektroniske systemdata i forbindelse med udveksling af oplysninger med støttemodtagerne.

Kommissionen overvåger gennemførelsen af disse foranstaltninger.

Kommissionen fastholdt sit fokus på at **forenkle reglerne i forslagene til de udgiftsprogrammer, der ligger til grund for den flerårige finansielle ramme for 2021-2027**. Nogle af disse forenklingsbestrebelse er udformet på en sådan måde, at de kommer især SMV'erne til gode, således som Europa-Parlamentet har anmodet om i dechargeproceduren. Virkningen af Kommissionens indsats for forenkling vil naturligvis afhænge af resultatet af de igangværende forhandlinger mellem Europa-Parlamentet og Rådet om forslagene.

6. ANDRE SPØRGSMÅL

6.1 FORDELING AF MIDLER

Europa-Parlamentet anmodede Kommissionen om at foreslå en anden tildeling af midler til den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken og lægge større vægt på den geografiske fordeling af forskningsmidler.

Kommissionen minder om, at tildelingen af EU-midler til de fremtidige udgiftsprogrammer indgår i de igangværende forhandlinger mellem Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionens forslag til den **fælles landbrugspolitik** sigter mod at opnå en mere retfærdig fordeling af midlerne blandt støttemodtagerne. Foranstaltninger, der bidrager hertil, er gradvis nedsættelse af og loft over direkte betalinger, støtte til omfordelingsbetalinger, fortsat intern og ekstern konvergens af direkte betalinger samt bestemmelser vedrørende "egentlige" landbrugere.

Udgiftsprogrammer til **forskning og innovation** (Horisont 2020 og dets efterfølger Horisont Europa) er konkurrencebaserede programmer, hvor evaluering og udvælgelse af forslag er baseret på topkvalitet og virkning uden på forhånd tildelte nationale rammebeløb. I Horisont 2020 er der afsat 900 mio. EUR til "udvidelsesforanstaltninger" såsom Teaming, Twinning, Det Europæiske Forskningsrum (EFR) og COST (europæisk samarbejde om videnskab og teknologi) for at hjælpe lande, der har lavere deltagelsesfrekvenser, med at øge deres succes i de konkurrencedygtige FoI-rammeprogrammer og til at lukke deltagelses- og innovationskløften. Dette sker ved gennem en konkurrencepræget proces at støtte juridiske enheder fra disse lande i at blive koordinatore i de projekter, der finansieres under disse foranstaltninger. For Horisont Europa har medlovgiverne i deres fælles forståelse aftalt at øge andelen af udgifter til dette interventionsområde.

6.2 OPLYSNINGER OM STØTTEMODTAGERE

Europa-Parlamentet opfordrede Kommissionen og medlemsstaterne til at **give oplysninger om støttemodtagerne på en ensartet måde og sikre oplysningernes interoperabilitet**. Det anmodede også om en liste over de **største støttemodtagere** og anmodede om, at oplysninger om de endelige støttemodtagere skulle omfatte angivelse af de reelle ejere af virksomheder (fysiske og juridiske personer).

Kommissionen offentliggør i sit **system for finansiell gennemsigtighed** oplysninger om modtagerne af midler fra EU's budget for de programmer, som den gennemfører direkte. Under delt forvaltning — som f.eks. den fælles landbrugspolitik og

samhørighedspolitikken — ligger forpligtelsen til at forvalte og offentliggøre oplysninger om modtagere af EU-midler hos medlemsstaterne. De vigtigste regler for offentliggørelse af oplysninger om støttemodtagere er fastsat i finansforordningen og i den relevante sektorspecifikke lovgivning.

Medlemsstaterne sikrer årlig efterfølgende offentliggørelse af modtagerne af midler fra den **fælles landbrugspolitik** på ét enkelt websted pr. medlemsstat³. Alle websteder er tilgængelige via links på europa.eu: https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/key-policies/common-agricultural-policy/financing-cap/controls-and-transparency/beneficiaries_en.

For så vidt angår samhørighedspolitikken og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), skal listerne over støttemodtagere offentliggøres og stilles til rådighed på webstederne⁴ for medlemsstaternes programmer. Hvad angår regionalpolitikken, er der adgang til lister over støttemodtagere via links på europa.eu: https://ec.europa.eu/regional_policy/da/atlas/beneficiaries/, herunder en liste over støttemodtagere. Et lignende websted med links til EHFF kan ses på: https://ec.europa.eu/fisheries/contracts_and_funding/the_european_transparency_initiative_en/. **Kommissionen er i færd med at undersøge mulige foranstaltninger, der kan give bedre oplysninger om modtagere af EU-midler under hensyntagen til de lovgivningsmæssige rammer, potentielle administrative byrder og bestemmelser om databeskyttelse.** Den ser også på muligheden for at styrke den elektroniske forvaltning og udveksling af oplysninger med medlemsstaterne ved delt forvaltning for at sikre bedre interoperabilitet af data generelt. Den vil endvidere se på mulighederne i dataminingværktøjet Arachne.

Endelig følger Kommissionen Europa-Parlamentets anmodning vedrørende de **største modtagere af EU-midler** under den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken. Da ansvaret for indsamling af de oplysninger, der anmodes om, påhviler medlemsstaterne, var Kommissionen forpligtet til at kontakte de respektive myndigheder i medlemsstaterne for at få oplysningerne. Covid-19-krisen gjorde imidlertid arbejdet mere kompliceret end under normale omstændigheder. Kommissionen vil give Europa-Parlamentet et fyldestgørende svar, når den er i stand til det.

6.3 FINANSIELLE INSTRUMENTER FORVALTET AF EIB-GRUPPEN

Europa-Parlamentet og Rådet opfordrede Kommissionen til at fremlægge relevante **oplysninger om de midler, der overføres fra EU-budgettet** til finansielle instrumenter, der forvaltes af EIB-Gruppen. Kommissionen vil fortsat hvert år forelægge budgetmyndigheden en detaljeret årsrapport om alle finansielle instrumenter i form af "arbejdsdokument X om finansielle instrumenter", der er vedlagt som bilag til forslaget til budget N+1, jf. finansforordningens artikel 41, stk. 4. Den rapport, der udarbejdes i 2020, og som skal vedlægges budgetforslaget for 2021, omfatter også det samlede beløb og fordelingen af de midler, der er overført til de finansielle instrumenter, der forvaltes af EIB-Gruppen. Denne omfattende rapportering sikrer gennemsigtighed og muliggør behørig kontrol.

³ Jf. artikel 111-114 og 117 i forordning (EU) nr. 1306/2013.

⁴ Jf. artikel 115, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser og artikel 119, stk. 2, i EHFF-forordningen nr. 508/2014.

6.4 TRADITIONELLE EGNE INDTÆGTER

Europa-Parlamentet opfordrede indtrængende Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at revidere, hvordan told kan opkræves mere effektivt, og hvordan der kan ske forbedringer med hensyn til inddrivelse af svigagtige beløb. Rådet understregede betydningen af nøjagtige data.

Kommissionen er fast besluttet på at undgå tab af told. Den griber ind, så snart der konstateres uregelmæssigheder, og følger nøje op på resultaterne af kontrollen for at sikre, at tab af de traditionelle egne indtægter til EU's budget inddrives fuldt ud.

Men ansvaret for opkrævning af told påhviler primært medlemsstaterne. **Kommissionen overvejer i øjeblikket, hvordan man bedre kan samle ekspertise og ressourcer for at styrke toldunionen i at "fungere som én", og vil fremlægge en handlingsplan for at styrke toldunionen.** Desuden retter Kommissionen henstillinger til medlemsstaterne om at forbedre deres kontrolstrategier. Kommissionen er endvidere i færd med at udvikle en bredere og mere struktureret anvendelse af datamingteknikker for at forbedre overvågningen af importstrømmene med henblik på at opdage ændringer i svigmønstre. Kommissionen vil foreslå lovgivning med henblik på at skabe et miljø med ét kontaktpunkt for toldvæsenet, som skal lette kontrollen ved EU's grænser.

Den vil også undersøge, hvordan en styrket skrivebordskontrol, der fokuserer på usædvanlige ændringer i opgørelserne over traditionelle egne indtægter, vil kunne skabe en effektiv merværdi, når det drejer sig om at opdage fejl.

For så vidt angår **e-handel**, har Kommissionen i rapporten fra 2018 om beskyttelse af de finansielle interesser og bekæmpelse af svig henstillet til medlemsstaterne, som er ansvarlige for kontrol, at håndhæve deres kontrolstrategi. Desuden vil den pakke om moms på e-handel, der er planlagt til at træde i kraft i 2021, modernisere momsopkrævningen og betalingen for grænseoverskridende e-handel og beskytte det indre marked bedre. Kommissionen samarbejder også med medlemsstaterne og relevante interessenter i erhvervslivet inden for rammerne af Told 2020-projektgruppen vedrørende import- og eksportformaliteter for forsendelser af lav værdi, med henblik på at udvikle en konsekvent tilgang til gennemførelsen af de toldrelaterede elementer i de nye momsregler. Endelig vil Kommissionen overveje spørgsmålet om e-handel, når den fastlægger sine fremtidige årlige kontrolprogrammer for egne indtægter.

6.5 COVID-19

Omfanget af **covid-19-krisen** var ikke kendt, da dechargen for 2018 blev drøftet i Europa-Parlamentet og Rådet. Siden da har Kommissionen truffet en række foranstaltninger for at reagere på den krise, der er forårsaget af pandemien, såsom investeringsinitiativerne som reaktion på coronaviruset for at mindske de socioøkonomiske virkninger i EU, efterfulgt af forslagene til det nye genopretningsinstrument, Next Generation EU, og den styrkede flerårige finansielle ramme for 2021-2027 med henblik på at kickstarte det europæiske opsving. Selve pandemien vil i kraft af sin massive indvirkning på EU-støttemodtagere, nationale myndigheder og Kommissionens tjenestegrene samt de trufne foranstaltninger **få konsekvenser for EU-budgettets resultater og de aspekter af den økonomiske forvaltning, der vedrører overholdelsen.**

For at løse disse problemer proaktivt gennemfører Kommissionen **en målrettet risikovurdering i forbindelse med covid-19-krisen, herunder en oversigt over afhjælpende foranstaltninger**, som Kommissionen har truffet eller vil træffe. Denne risikovurdering dækker både præstations- og overholdelsesaspekter og fokuserer på kontrol-, revisions- og sikringsaspekter i forbindelse med EU-budgettet. Kommissionen vil underrette Europa-Parlamentet og Rådet om resultatet af risikovurderingen.

7. FREMTIDSUDSIGTER

Forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og de underliggende udgiftsprogrammer går ind i slutfasen. Kommissionen vil arbejde tæt og konstruktivt sammen med Europa-Parlamentet og Rådet under hele processen for at sikre, at EU's budget fortsat forvaltes ansvarligt, også fremover vil opnå resultater på stedet, og at der kan tages fuldt hensyn hertil i den årlige dechargeprocedure.

* * *